

Girios aidas – svarbus traukos taškas

Kultūrinio miškininkystės ir gamtosaugos populiarinimo idėja gimė Druskininkų miškų ūkio specialistams. Jaunas, energingas miškininkas A. Valavičius bei jau didelę patirtį turėjęs S. Stankevičius mintijo

apie vietelę, kurioje būtų galima parodyti gražius miškininkų veiklos darbus. Taigi dėjo grūdą prie grūdo, kol sudėjo miškininkystės kultūros aruodą. Jeigu jau sumanyta, tai ir padaryta. 1970 m. miškų ūkio ministras A. Matulionis tvirtina projektą, skiria lėšų ir A. Valavičiaus iniciatyva 1972 m. pradeda veiklą miško muziejus „Girios aidas“. Muziejaus „Ąžuolo“, „Beržo“, „Eglės“ ir „Pušies“ menėse pristatomi meniniai medžio darbai. Sukurtos diagramos – kompozicijos „Miško paukščiai“, „Miško žvėrys“ ir kitos. Muziejuje kaupiama biblioteka.

Lankytojai pamėgsta muziejų kurorte, daugėja svečių iš užsienio šalių. Deja, nelemtas gaisras 1992 m. pelenais pavertė gražų triušą. Didelėmis pastangomis 1993 m. muziejus vėl atstatytas – net 3,5 karto didesnis. Miško muziejaus veikla tampa įvairesnė. Muziejuje pristatomi meniniai medžio drožybos darbai, parodų autoriai – iš visos Lietuvos. Organizuojamos jau tradicinės Lietuvos miškininkų kūrybos dienos, Džukijos tautodailininkų zoniniai plenerai, kūrybinės stovyklos. Vyksta jaunųjų miško bičiulių stovyklos, mokymai. Rengiamos mokslinės konferencijos, seminarai.

2003–2004 m. žiemą vyko muziejaus pagrindinio pastato rekonstrukcija, pakeistas organizacijos

steigėjas, buvęs Lietuvos miškininkų sąjungos mu-
ziejus tapo Druskininkų miškų urėdijos mokymo
ir informacijos centru.

Senovinės bitininkystės takas

Gudų girios glūdumoje, Musteikos apylinkėse, driekiasi ne įprastas, ne gamtinis, o vienam iš seniausių mūsų protėvių verslų skirtas pažintinis takas. Pasi-vaikščiojimas juo – tai puiki galimybė pasigrožėti drevėto-

mis pušimis, primenančiomis vieną iš seniausių šio krašto verslų, pamatyti tik Musteikos kampui būdingą smėlio kalvelių ir nedidelių pelkučių mozaiką. Tako ilgis – 1,2 kilometro. Jis nužymėtas, tad nepasiklysite.

Tako pradžia ir pabaiga bityne, Musteikos kaime. Jame galima pamatyti, kaip kelminiuose aviluose prižiūrimos bitės, kaip tvarkomas medus ir vaškas. Ypač sudėtingas yra kopinėjimas į dreves, tuo galima įsitikinti lan-

bičių lankymas – tai ir Dzūkijos nacionalinio parko dienos šventė, kai kasmet Jurginių dieną susirenkama Musteikos bityne. Medkopis būna rudens pradžioje – rugsėjo pabaigoje, spalio pradžioje, kai bitės jau užpildžiusios žiemojimui skirtus korius, ir matyti atliekamo medaus atsargos. Bityne galima išbandyti ne vieną amatą, čia vyksta ir pynimo stovyklos. Taip pat lankantis šiame take galima susipažinti su senoviniu Musteikos kaimu ir jo aplinka. Norint kažko išmokti ir suprasti, nebūtinai sudėtingi būdai, svarbiausia – tai tylus ėjimas į pirmą pradę aplinką.

Informacijos apie užsiėmimus, kurie vyksta bityne ir Drevinės bitininkystės take, galima gauti Dzūkijos nacionalinio parko Marcinkonių lankytojų centre, tel. (8 310) 44 466. Pageidaujantys Marcinkonių lankytojų centre gali užsisakyti ir iškylos vadovą.

kantis Drevinės bitininkystės take. Čia bitės tvarkosi pačios. Prieš tai drevininkas peikena medyje iškala ertmę, kurią uždengia plautu. Kopinėti į medį reikia su ypatingomis virvėmis, vadinamomis geiniu. Pavasarinis

